

Саулъ да влѣзе въ нея самъ си и другаритѣ Давидовы приканвахъ го да го убіе, но Давидъ не рачи нито тогазъ, нито послѣ, когато влѣзе нощемъ въ стана на Саула и намѣри и него и войската му заспали. (Царс. А. ІІ. ۳. 1.).

§. 116. Саулъ умира.

Филистимлянитѣ пакъ подигатъ война срѣшо Евреите; и Саулъ излѣзва на срѣща имъ съ войска. Въ сраженіето падатъ тримата сынове на царьтъ, и самъ си Саулъ раненъ, и за да не падне въ рѣцѣ на противницитѣ, заповѣда на едного отъ слугытѣ си да го прободе въ ребрата съ ножъ. Подиръ смъртъта на царьтъ сичкытѣ Евреи са обѣрихъ на бѣгъ, и Филистимлянитѣ въ него денъ спечелихъ голѣма побѣда. (Царс. А. ІІ. ۳. 1.).

§. 117. Давидъ оплаква смъртъта на Саула.

Давидъ, като са научи за смъртъта на Саула, пролѣ горчивы сълзы и проклѣ Гелвуейскытѣ горы, дѣто станѣ туй поразяванье; а оногози, който са похвали, че уби царьтъ и носѣше царскытѣ знакове, заповѣда да го убийтѣ; а на жителите на градътъ Йависъ показа голѣмы милости, защото погребохъ Саула и тримата му синове. (Царс. А. ІІ. ۳. 1—71—).

§. 118. Давидъ струва два голѣмы грѣха.

Като етажи Давидъ на прѣстолътъ поправи двойно беззаконіе и много голѣмо. Той прѣбылихъ Вирсавія и я принуди на грѣхъ. Второ, понеже мажъ Й Урій са случи тогазъ въ войската да са бїе за оте-